

[Ingrid Rasmussen]

bagvedliggende omkostningsstrukturer – er hensigtsmæssig til forståelse af elprisfastsættelser. Bl.a. kan tripeltariffer have indflydelse på, at private kunders køb og salg af el går lige op.

De tre sidste punkter i beslutningsforslaget tager udgangspunkt i flere besparelsesområder, hvoraf mange af dem og flere meget præcist allerede er i fuld gang. Her vil jeg pege på AKF-projekter sat i værk efter energiaftalen i 1986.

Hvad angår tredjepartsfinansiering, som er et nyt begreb, hvor diskussionen jo netop har drejet sig om, hvorvidt elværkerne skal finansiere nye energibesparende initiativer, vil vi pege på, at det kan være en idé, men at der må være et loft, som elprisudvalget kan fastsætte.

Vi ser ikke, at beslutningsforslaget følger noget nyt til debatten. Vi ser tværtimod frem til, at mange af de konstruktive ideer, som har været udmøntet tidligere, bliver sat sammen i en perspektivrig plan, som energiministeren har planer om at lægge frem her i foråret 1990.

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte SF's beslutningsforslag, ikke fordi vi ikke er enige i meget af det, der står både i beslutningsforslaget og i bemærkningerne – vi mener også, at vi i Danmark skal give vores bidrag til at nedsætte energiforbruget og den deraf følgende miljøbelastning både i vort eget land og i alle andre lande – men fordi vi faktisk ikke mener, det er hensigtsmæssigt at vedtage et beslutningsforslag af denne art, samtidig med at man i Energiministeriet arbejder på at udarbejde en energihandlingsplan, som forhåbentlig vil give et godt grundlag for at indrette vores energipolitik, så den bedst muligt lever op til målsætningerne i Brundtlandrapporten.

Jeg kan faktisk ikke helt forstå, hvad SF vil opnå med at fremsætte dette beslutningsforslag nu, hvor vi ved, at arbejdet allerede er godt i gang.

Energipolitikere bør være sig bevidst, hvorledes ressourcer anvendes. Det føler jeg ikke hr. Riishøj m.fl. har tænkt på, da de fremsatte dette beslutningsforslag. De ressourcer, der indtil nu er brugt på forslaget, kunne have været brugt langt bedre.

Jeg vil derfor ikke kommentere de enkelte punkter, men se frem til, at vi, når energihandlingsplanen kommer, kan få en god og konstruktiv debat, og at vi til den tid kan opnå bred

enighed om, hvordan vi skal arbejde for den målsætning, som vi alle er enige i.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes altid, det er vigtigt og interessant, når nogen seriøst beskæftiger sig med energipolitik, men hvis man økonomiserer rimeligt med sine ressourcer, er der ingen grund til at gøre dobbelt arbejde, og det er faktisk det, vi er udsat for her.

Den forrige ordfører var lidt forundret over, hvad der kunne have ført til, at SF overhovedet fremsatte dette forslag. Det er jeg ikke, for der har nok ligget nogle politiske motiver om at markere sig på en eller anden måde i det energipolitiske spektrum. Jeg synes, den markering var dårlig. Alle ved, at der arbejdes på alle disse områder, og at vi står lige foran færdiggørelsen af et meget omfattende udvalgsarbejde. Så det er for gennemskueligt. Jeg synes, SF burde have brugt sine kræfter og sine ressourcer anderledes og hermed også Folketingets tid anderledes.

Mogens Elvensø (FP):

Også her må jeg træde til i stedet for hr. Behnke, der er til forhandlinger andre steder i huset – vi må håbe, at disse forhandlinger lykkes.

Det foreliggende SF-forslag er jo ikke noget nyt. SF har her i senfirserne kigget i venstrefløjens afløser for det kommunistiske manifest, nemlig Brundtlandrapporten. Uanset hvilke sympatiske ikklædninger man giver sine forslag, bygger det grundlæggende på et ønske om at slå udviklingen i stykker i Danmark.

Fremskridtspartiet er tilhænger af en bærbar udvikling. Jeg siger »bærbar« og ikke en såkaldt bæredygtig udvikling. Udviklingen skal nemlig være bærbar for den danske befolkning. Både når det gælder erhvervs-mæssig og privat energiudnyttelse, gælder det overordnede mål: at skaffe forbrugerne den bedste og den billigste energi. I ordet »bedste« ligger selvfølgelig, at miljøet også skal tilgodeses.

Men der er ikke megen logik i den tekst, SF skriver i dette forslag. I de mange manifeste, SF og andre venstrefløjensfolk fremtured med i 1970'erne, interesserede miljøet overhovedet ikke. Dengang gjaldt det bare om at forhindre udnyttelsen af nuklear energi. Man kæmpede for kul, olie og andre fossile energiformer uden én eneste bekymring om miljøet.